

Breiðir vegir - banavegir

-Tað er mín inniliga áheitan á teir, sum við valdinum og fænum sita, at teir hava fyrilit í hesum álvarsmáli og steðga fyrst við nýgerð og heldur væla um tann veg, vit hava. Tað verður kostnaðarminni og væl tryggari skrivar Jóhan Hendrik Poulsen um vegasambandið til og av Gomlurætt í greinini

Alt ov tíðum berast sorgarboð um, at unglingar í blóma sínum hava fingið livstráðin kvettan í vitleysari koyring á hinum breiðu og beinu vegum, sum lagdir eru víða um landið seinastu árin. Og ikki eru teir fáir, sum sita við meini fyrst lívið fingnum á hesum somu vegum. Breiðari og beinari vegurin er, meira freistar hann til koyring við nógvari ferð. Á teimum bilferðum, eg havi av og á farið norður eftir Streymoynni og í Eyst-

uroynni, havi eg gjørt mær til reglu at fara ikki upp um 80 km um tíman, sum er mesta ferð, ið loyvd er millum bygdir. Fáir eru teir bilar, sum ikki fara framum við so miklari ferð, at teir eru úr eygsjón eftir líttri løtu. Á ein hátt sigi eg teir ikki illar fyrst tað, tí hesir vegir freista beinleiðis til hesa herviliga skilaleysu ferð, ja, hann skal ansa sær í heilum, sum vil halda sær á loyvda ferðmarkinum. Tað er sum bilurin »vil« nýta

allar hesar nógvu hestakreftir, ið spæla undir lúkuni, og taka ræðið av honum, sum situr undir stýri. Tá ið soleiðis er, skal so lítið til at ørkymla: ein steinur á vegnum, ein seyður ella hara, ið knappliga loypur framvið, og so er skjótt, at vandi er á ferð við teimum óbøtiligu avleiðingum, ið standast av fyrst tey, ið av varða, ja, okkum øll. Var okkurt evni so eitrandi, at tað kravdi so nógva mannalív, varð tað eyðvitað

burtursagt í stundini, men vegadeyðin verður tikin sum hin blindi lagna, ið tað ikki stendur í menniskjans valdi at vika. Vit harma eina løtu sorgarleikin, gloyma so, til vit næstu ferð fáa hesi miskunnarleysu deyðans boð av hesum kostnaðarmiklu landsvegum, ið vit so undirbrotliga hava lagt fyrst hjólini á hinum skyggjandi stálgudi, sum er so grammur eftir ofrum.

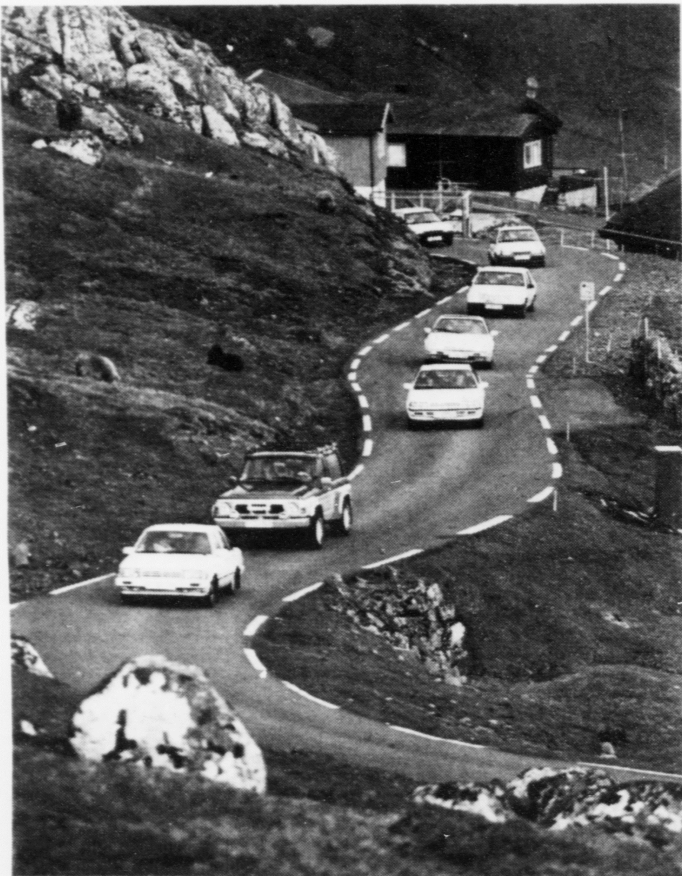
Vit, sum eru »føddir við ár í hendi«, eru um at

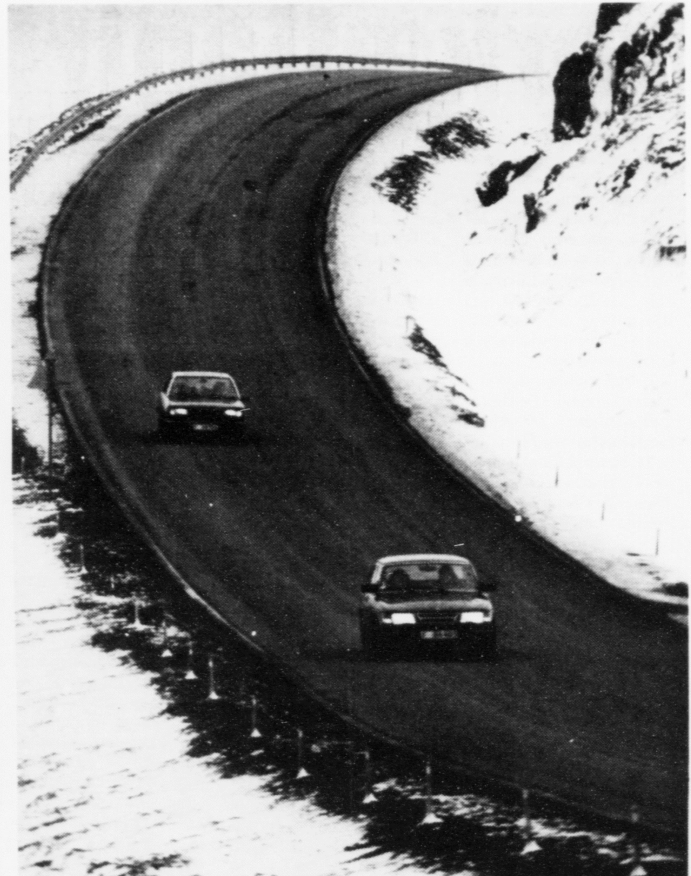
Jóhan Hendrik Poulsen: -Er tað ikki í hesum trongtíðum at leggja háð oman á spott at fara at leggja fleiri millióna krónur breiðan og beinan veg av Gomlurætt og leggja góða, gamla vegin burtur!

gloyma at ferðast sjóleidis. Eitt úrslit av hesum nýggja hugburði er hin ovurðýra ferjuhavnin á Gomlurætt. Men gjørt er gjørt. Hon er komin og tekst ikki burtur aftur. Vit verða at royna at fáa tað besta burtur úr henni. Ikki er heldur av leið at hava fingið góða neyðhavn á hini annars havnarleysu vestursíðuni á Streymoynni sunnan fyrst Vestmanna. Men bilgudur-

in er ikki nøgdur enn. Nú krevur hann breiðan veg beina leiðina av Gomlurætt og niðan á Velbastaðhals tvørtur ígjøgnum tvey undanvelt gerði og helst beint niðurav aftur hinumegin, til fatur fæst í Velbastaðvegin onkustaðni í nánd við Norðasta Horn. Mær hevur verið sagt á hægsta stað, at

-Vit vilja sleppa at varðveita okkara góða, gamla veg, sum ongum hevur verið at bana ella meini....

....og vilja ikki hava breiða og beina kappkoyringarbreyt, ið býður feigdini við. Slóðin skelkar skrivar Jóhan Hendrik Poulsen